

Védőnői Önkéntes Szolgálat a BOK csarnokban
MVSZSZ BOK Csarnok Baba-mama szoba önkénteseinek beszámolója

”... egy picivel jobb lehet a világ, mert ott voltál mikor egy gyermeknek szüksége volt rá!”

(Paul Newman- Bátor tábor alapítója)

Az ukrán menekültek ellátását a pályaudvarokról a BOK csarnokba tették át 2022. év elején.

A kialakított baba-mama szobában civil önkéntesekkel együtt segítettük a menekültek ellátását: fürdés, fürdetés, etetés, egészségügyi probléma megoldása, tiszta ruha adása.

Mindenki nagyon-nagyon kedves, segítőkész volt kezdettől fogva, az önkéntesek, a takarító személyzet, a rendvédelmi szervek dolgozói, mindenki!

A civil önkéntesek között mindenféle szakma, hivatás képviseltette magát! Nagyon érdekes, színes emberekkel ismerkedtünk meg: restaurátor, tanár, színésznő... Az egyetemista korú fiatal lányoktól kezdve a nagymamáig, minden korosztály jelen volt.

Nagyon jó kapcsolat alakult ki a karitatív szervezetekkel, a Vöröskeresztes, a Baptista önkéntesek egymást segítették egy-egy probléma megoldásában.

Szoros kapcsolat alakult ki a Baba-mama szoba és a Gyereksarok önkéntesei között.

A gyereksarokba tisztálkodás után engedték be a gyerekeket, így nálunk megfürdettük őket, és ha nem volt tiszta ruha, akkor a gyereksarok raktárából kerestünk nekik.

Ha találtak betegség tüneteivel gyereket, akkor hozzánk, egészségügyi szakemberhez jöttek segítséget kérni.

A szoba felszereltsége az adományozóknak köszönhetően nagyon jó, a fogyóban lévő dolgokat mindig pótoljuk.

Sok praktikus dolgot vezettünk be:

-Kis apró Kinder-tojás belsőbe popsikrémet adagoltunk útravalónak a pelenkázáshoz.

-Kis uzsonnás zacskókba 5 darabos pelenkákat csomagoltunk, és pár darab popsitörlőt.

A közösségi oldalon külön csoportok jöttek létre, ahol azonnal segítséget tudtunk kérni, ha valamire szükség volt.

Felemelő pillanatok voltak, amikor a több napja nem fürdött gyermekek tisztán, illatosan léptek ki a szoba ajtaján, vagy amikor hálásan mosolygott a kismama, mikor kapott hordozó kendőt, hogy ne kézben vigye tovább a gyermekét a hosszú úton.

Az önkéntes munkában tapasztalatban, élményekben gazdagabbak lettünk.

A látókörünk még jobban kiszélesedett.

Összességében nagyon örülünk, hogy részese lehettünk az ebben a formában történő segítségnyújtásnak.

Ugyanúgy, de mégis másként azt csináltuk, akik vagyunk: VÉDŐNŐK.

Pongrácz Adél, Mikus Katalin és Móczáné Sándor Mónika védőnők